



Бинка Вазова

наха въ гроба. Тѣ видѣха мѣстото, дето приятели бѣха положили тѣлото на Исуса. И наистина то бѣ праздно! Тогава мжжете пакъ имъ рекоха:

— Идете скоро и обадете на ученицитѣ Му, че Той възкрѣсна и че ще ви превари въ Галилея. Тамъ ще го видите сигурно.

Женитѣ бързо излѣзоха — просто побѣгнаха отъ гроба. Тѣхъ ги обхвана трепетъ и ужасъ, но въ сжщото време на душата имъ стана радостно, много радостно. Тѣхниятъ Учител бѣше живъ! Тѣ пакъ ще Го видятъ! Съ тѣзи мисли се затекоха женитѣ да обадятъ на ученицитѣ, какво видѣха и чуха при гроба.

По пжтя, обаче, още въ градината, женитѣ видѣха, че нѣкой се изправи предъ тѣхъ. Това бѣ Самъ Исусъ! Той бѣ живъ! Отъ радост женитѣ не можаха дума да проду-

матъ. Само се приближиха до Него, паднаха по лицата си и се хванаха за нозетѣ Му. А Исусъ имъ рече:

— Не се бойте! Идете и обадете на братята и приятелитѣ ми да идатъ въ Галилея. Тамъ всички ще ме видятъ.

Следъ това женитѣ още повече ускориха своитѣ стѣпки. На душата имъ не бѣше вече

тжжно. Тѣ не плачеха — както на отиване. Напротивъ, лицата имъ сияеха отъ радостъ. Защото тѣ бѣха видѣли Исуса. Той бѣ наистина живъ!

И едва сега женитѣ видѣха и разбраха, защо и градината, сякашъ оживѣваше и се радваше на новия день, защо и птицитѣ така весело цвѣртѣха, каточе възхваляваха Бога съ своитѣ пѣсни, защо и голѣмата кърваво-червена анемона, па и всички други цвѣтя, разтваряха чашкитѣ си. Всичко се радваше, всичко възхваляваше всепобедната мждростъ и сила на Бога. Така цѣлата градина на Иосифа изъ Ариматея бѣ изпълнена съ пѣсни и славословия въ честь на възкрѣсналия Господъ и Спасителъ Исусъ Христосъ. Женитѣ и всички други приятели на Исуса се радваха, че Той ще бжде съ тѣхъ и, особено съ ония, които правятъ това, което и Той правѣше.

Хр. Д. Златаровъ